

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Перник, 04.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Михаил Анг. Алексов

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от Михаил Анг. Алексов Гражданско дело № 20221720101687 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба подадена

от Н. Т. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, Г. М. В.К. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-***** и Д. М. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, като наследници по закон на М. В. И., бивш жител на гр.Перник, починал на ****.

срещу „ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК” АД ЕИК 113012360 Гр. Перник 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република” представлявано от Изпълнителния директор

С искане за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи на „Топлофикация- Перник” ЕАД- гр. Перник сумата от общо 3141.78 лв. /Три хиляди сто четиридесет и един лв. и 78 ст./, от която главница в размер на 2367.71 лв. /Две хиляди триста шестдесет и седем лв. и 71 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот за периода от 01.06.2006г. до 30.04.2009г., както и сумата 614.60 лв. /Шестстотин и четиринадесет лв. и 60 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 03.08.2006г. до 15.10.2009г. и сумата 159.47 лева, направени разноси по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от 16.11.2009 и изпълнителен лист от 19.07.2010 г. по частно гр.д. № 5567/2009г. на Пернишкия районен съд.

Съдът намира, че е сезиран с обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 439 ГПК и чл. 124 от ГПК, във вр. с чл. 111, б. В от ЗЗД.

В исковата молба се посочва, че за горепосочените вземания е издаден

изпълнителен лист от 19.07.2010 г. по гр. д. № 5567/2009 по описа на Пернишки районен съд. Ответникът образувал изпълнително дело № 168/2011 г. по описа на ЧСИ Е. Д. въз основа на издадения изпълнителен лист. Твърди се, че посоченото изпълнително производство било прекратено по перемция. Впоследствие ответникът подал нова молба до съдебния изпълнител въз основа на същия изпълнителен лист, при което било образувано изпълнително дело № 2394/2020 по описа на ЧСИ С. Б.. Излага аргументи за погасяване по давност на процесните вземания.

С исковата молба са представени писмени доказателства, които моли да бъдат приети по делото. Моли да се изиска и приложи изпълнително дело № 2394/2020 по описа на ЧСИ С. Б. и изпълнително дело № 168/2011 г. по описа на ЧСИ Е. Д..

Ответното дружество е подало отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на претенциите. Изразява се становище, че тригодишният давностен срок по чл. 111, б. "в" ЗЗД не изтекъл, тъй като давността е многократно прекъсвана, тъй като са били извършвани своевременни изпълнителни действия, с които се прекъсвала давността.

В открито съдебно заседание ищеца редовно призован, чрез процесуални си представител, моли да бъде уважена изцяло и бъдат присъдени направените по делото разноски за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, в открито съдебно заседание редовно призован, чрез процесуалния си представител моли да бъде отхвърлена исковата претенция като неоснователна и недоказана.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства и ги преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното

Видно от представените по делото писмени доказателства по подадено Заявление за издаване на заповед за изпълнение от „ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК” АД е образувано гр.д. 5567/2009г. по описа на Районен съд гр. Перник с длъжник общия наследодател на ищите – М. В. И. – починал на *****. По това дело Районен съд гр. Перник е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № от 16.11.2009г. и изпълнителен лист от 19.07.2010 г., съгл. който М. В. И. следва да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК” АД- гр. Перник сумата от общо 3141.78 лв. /Три хиляди сто четиридесет и един лв. и 78 ст./, от която главница в размер на 2367.71 лв. /Две хиляди триста шестдесет и седем лв. и 71 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот за периода от 01.06.2006г. до 30.04.2009г., както и сумата 614.60 лв. /Шестстотин и четиринадесет лв. и 60 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 03.08.2006г. до 15.10.2009г. и сумата 159.47 лева, направени разноски по заповедното производство.

Видно от приложеното изп.д. №168/2011 на ЧСИ Е. Д. в хода на производството по същото не са били извършване същински изпълнителни действия, с които да е била прекъсвана давността. Въз основа на същия изпълнителен лист на 22.12.2020г. е образувано и изп. дело 2394/2020 на ЧСИ С. Б..

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 124 от ГПК, вр. чл. 111 от ГПК, за признаване на установено, спрямо ответника, че ищеца не дължи посочените суми предвид настъпването на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, както и установяване недължимостта на присъдени в полза на ответника вземания за доставена топлинна енергия, за които последния се е снабдил с изпълнителен лист.

Съобразно разпоредбата на чл. 439 от ГПК, длъжникът по изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълняемото право на вискателя, ако възраженията му се основат на факти, настъпили след издаването на съдебния акт. По своето естество искът по чл. 439 ГПК е отрицателен установителен иск и с него ищецът се домогва да установи, че изпълняемото право на вискателя по изпълнителното дело, вследствие на новонастъпилите след постановяването на съдебния акт факти, е престанало да съществува или че изпълнимостта му не е настъпила. По изложените съображения предявеният иск е допустим, доколкото наличието на висящ изпълнителен процес за събиране на вземането по изпълнителния лист е достатъчно основание за пораждане на правен интерес у длъжника за предявяване на иска по чл.439 ГПК, с който се оспорва изпълнението.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми поради наличие на новонастъпили обстоятелства след влизане в сила на Определеното с което е признато вземането му, а именно погасяването на вземанията поради изтекла погасителна давност.

По силата на чл. 116, б. "в" ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането.

Настоящия съдебен състав намира, че погасителната давност за вземането е общата 5-годишна давност по арг. от чл. 117, ал. 2 ЗЗД, който е приложим и в настоящия случай.

Следователно след 16.03.2011г. /датата на последното същинско изпълнително действие/ до 22.12.2020г. /датата на образуване на второто изпълнително дело/ не са били извършвани изпълнителни действия, които да са насочени към принудително удовлетворяване на вземането и да водят до прекъсване на давността, поради което погасителната давност е изтекла.

Поради това съдът намира, че по отношение на вземането за заплащане на цена за доставена в имота на ищеца топлинна енергия за периода от 01.03.2011г. до 30.04.2013г. е изтекъл приложимият специален петгодишен давностен срок, с което същото следва да се счита за погасено, а оттам и за недължимо.

На основание чл. 119 ЗЗД с погасяването на главното вземане се погасяват и всички произтичащи от него допълнителни вземания – в случая това са вземанията за законна лихва и вземането за съдебни разноски.

На следващо място настоящия състав, намира, че следва да бъде посочено, че с изтичането на погасителната давност, самото вземане не се погасява, а се погасява само правото на принудително изпълнение по отношение на него. Вземането се превръща в естествено задължение, което може да бъде доброволно погасено от длъжника.

При това положение съдът намира, че предявените отрицателни установителни иски са основателни и следва да бъде уважени.

По разноските:

С оглед изхода на делото, основателно се явява и искането на ищцовата страна за присъждане на разноски в размер на 643.00 лв. съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, от които 95.00 лв. – заплатена държавна такса, 500.00 лв. – възнаграждение за един адвокат и 48.00 лв. – заплатена такса за препис на изпълнително дело.

При този изход на спора ответникът няма право на разноски.

По изложените мотиви съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 439 ГПК и чл. 124, ал. 1 ГПК, че вземането на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК“ АД ЕИК 113012360 Гр. Перник 2303 кв. „Мошино“ ТЕЦ „Република“ представлявано от Изпълнителния директор, от Н. Т. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, Г. М. В.К. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, *****, с ЕГН-***** и Д. М. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, като наследници по закон на М. В. И., бивш жител на гр.Перник, починал на **** за сумата от сумата от общо 3141.78 лв. /Три хиляди сто четиридесет и един лв. и 78 ст./, от която главница в размер на 2367.71 лв. /Две хиляди триста шестдесет и седем лв. и 71 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот за периода от 01.06.2006г. до 30.04.2009г., както и сумата 614.60 лв. /Шестстотин и четиринадесет лв. и 60 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 03.08.2006г. до 15.10.2009г. и сумата 159.47 лева, направени разноски по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от 16.11.2009 и изпълнителен лист от 19.07.2010 г. по частно гр.д. № 5567/2009г. на Пернишкия районен съд не подлежи на принудително изпълнение поради изтичане на погасителната давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „ТОПЛОФИКАЦИЯ - ПЕРНИК“ АД ЕИК 113012360 Гр. Перник 2303 кв. „Мошино“ ТЕЦ „Република“ представлявано от Изпълнителния директор да заплати на Н. Т. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, Г. М. В.К. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, *****, с ЕГН-***** и Д. М. И. от гр.Перник, общ.Перник, обл.Перник, ***** с ЕГН-*****, като наследници по закон на М. В. И., бивш жител на гр.Перник, починал на **** сумата от 643.00 лв. /шестстотин четиридесет и три лева/ за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в **двуседмичен срок** от връчването му на страните пред Пернишки окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Перник: _____